

og nu i Aar ere de omtrent 1,800,000 Kr. Det vil sige, at vore Udgifter til Skolevæsenet paa den forte Aarvælte af 18 Aar ere blevne fordoblede tre Gange. Det forekommer mig, at over for en Kommune, der bringer saadanne Ofre for sit Skolevæsen, behøver man ikke at stille sig mistænksom og sige: Vi ere hange for, at I ingen Ting ville gøre, naar vi her ere gaade i Spidsen for Udviklingen af det kommunale Skolevæsen; disse Tal kan det ærede Medlem ikke omstøde. Og saa vil jeg dernæst sige: Hvad er det for Børn, der gaa i de Kjøbenhavnske Skoler? Det er for en stor Del Børn, der komme ind til Kjøbenhavn ude fra Landet. At Kjøbenhavn har faaet den unaturlig store Vækst i de senere Aar, hidrører fra den stærke Tilstrømning til Kjøbenhavn fra Provinsierne, ude fra Landet, og disse Folk, som strømme ind fra Landet, byde vi bedre kommunale Forhold paa alle Omraader, end de ellers ville kunne faa der ude, vi byde dem langt bedre Skolevæsen, end de ellers ville kunne faa ude i Landkommunerne. Derfor er det, at vore Udgifter ere stegne saa stærkt netop paa Skolevæsenets Omraade, og derfor synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at mistænkeliggøre Kjøbenhavns Kommune for, at den ikke vil gaa videre i sit Skolevæsen. Jeg kan netop sige, at Kjøbenhavns Kommune vilde gerne udvikle sit Skolevæsen videre, men det, der er Grunden til, at vi ikke kunne gøre det, er netop i Djæbliffet, at Kjøbenhavns Kommunes Stilling er uheldig. Vi kunne ikke forøge vore Indtægter, de ere begrænsede, idet vi ikke kunne sætte Indkomstskatten til højere end 3 pCt., Resten skal komme gennem den indirekte Beskatning her i Kjøbenhavn. Vi raade altsaa ikke over at forøge disse Indtægter for Byen, og derfor ere vi nødte til at maatte begrænse vore Udgifter og nødte til at maatte lægge en Dæmper paa den Lyst og Interesse, vi ellers kunde have for at udvikle det kommunale Skolevæsen her. Dernæst skal jeg anføre, at tage vi saadanne Ting som f. Eks. Politiet, staar der paa Finansloven, at vi saa et Tilskud paa 76,000 Kr. fra Staten. Det er det Tilskud, som blev fastsat i 1863. Siden den Tid er dette Tilskud ikke blevet forandret, men Kjøbenhavns Polititudgifter ere rigtignok blevne mange Gange større siden den Tid. Desuagtet ere vi ikke komne til Staten og have sagt: Nu maa I give os større Tilskud til Politiet, men vi have selv baaret disse Udgifter, og det maa dog erindres, at meget af det Politi, der holdes her i Kjøbenhavn, holdes i første Række ikke for Kjøbenhavns Kommunes Sikkerhed,

men i første Række for Statens Sikkerhed. Saaledes maa Kommunen f. Eks. holde Politi her ude i Rigsdagen, hvilket er en Udgift, som egentlig burde paahvile Staten, men den bæres af Kommunen. Med Hensyn til disse voksende Udgifter, som saaledes ere paaførte Kommunen, er for øvrigt selve det ærede Medlem for Alsens (Berntsen) ikke helt uden Skyld. Ved det Forlig, han var med at lave i 1894, arvede vi som en sørgelig Rest af dette Forligs Frugter 100 provisoriske Politibetjente. Regeringen praktede under Provisorieaarene Kjøbenhavns Kommune 100 provisoriske Betjente paa, ikke for Kommunens Skyld, men til Sikkerhed og Bessyttelse for Provisoriepolitikken. Disse 100 provisoriske Politibetjente gik som en sørgelig Arv fra dette elendige Forlig over til Kjøbenhavns Kommune, og der har jo det ærede Medlem for Alsens sin store Skyld. Det ærede Medlem burde der have sagt: Ja, men de Betjente, Provisoriepolitikken har praktet Kjøbenhavns Kommune paa, skal Kommunen ikke beholde, dem maa Staten se at erstatte Kommunen. Disse 100 Politibetjente paaføre Kommunen en Udgift af mindst 8—900,000 Kr. om Aaret, og naar vi nu komme og bede om at faa dette Tilskud af disse staafels 170,000 Kr., er det, det ærede Medlem siger, at det kan han slet ikke være med til og vil fraaade det høje Ting at stemme for det. — Jeg har nu her søgt at imødegaa de Ting, som det ærede Medlem fremsatte. Naar der skulde gøres et fuldstændigt Opgør mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune, saa vilde det være en meget stor Opgave. Jeg maa sige, at jeg staar her temmelig uforberedt, men jeg skal dog endnu nævne en Ting, som ogsaa burde tages med ved dette Opgør, og det er de store Fælledarealer, der ligge uden for Byen, og som ejes af Kjøbenhavns Kommune. Forholdet har her været det, at Rent Kommunen var Ejer, fuldstændig lovlig Ejer af dem, havde Staten en Brugsret over disse Fælleder, og derfor laa disse store Strækninger hen værdiløse. Nu have vi altsaa af vor lovlige Ejendom overladt Staten meget betydelige Arealer af Fællederne. Dette burde ogsaa tages med i Betragtning, naar der skal være Tale om et Opgør mellem Kjøbenhavn og Staten. Det ærede Medlem kunde jo ogsaa have anført Fæstningen — der har han jo ved sin Politik staaet 40,000 Kr. aarlig, som skulle anvendes til Forskønnelse af Kjøbenhavns Kommune ude ved Fæstningsværkerne. Det er underligt, at det ærede Medlem ikke fremsførte det, naar der netop skal være Tale om alle de Ofre,